



Et exsultávit *spí-ri-tus me-us* * in De-o sa-lu-tá-*ri me - o*,
quia respéxit humilitátem *ancillæ suæ*. *

Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes,
quia fecit mihi *magna, qui potens* est, *
et sanctum *nomen eius*,
et misericórdia eius in progénies et progénies *
timéntibus eum.

Fecit poténtiam in *bráchio suo*, *
dispérsit supérbos mente *cordis sui*;
depósuit poténtes de sede *
et exaltávit húmiles;
esuriéntes implévit bonis *

et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, *

recordáitus misericórdia suæ,
sicut locútus est ad patres nostros, *

Abraham et sémini eius in sácula.

Glória Patri, et Fílio, *

et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, *

et in sácula sáculórum. Amen.

AD II VESPERAS IN NATIVITATE DOMINI

SECUNDUM ANTIPHONALE ROMANUM II – EMENDATUS

ANTIPHONA B. MARÍÆ VIRGINIS

V
A L- ma * redemptoris Mater, quæ pérvia cæli porta manes, et
stella maris, succúre cadénti, súrgere qui curat pópulo: Tu quæ
genuís-ti, natúra miránte, tuum sanctum Genítorem: Virgo prius ac
postérius Gabri-élis ab ore, sumens illud Ave, peccatórum miserére.

INTRODUCTIO

D E-us, in adiu-tórium meum inténde. **Ry.** Dómine, ad
ad-iuvándum me fes-tí-na. Glóri-a Patri, et Fí-li-o, et Spirítu-i
Sancto. Sicut erat in princípi-o, et nunc, et semper, et in
sáecu-la sáecu-lórum. A-men. Al-le-lú-ia.

HYMNUS

I Hriste, redémpтор ómni-um, ex Patre Patris U-ni-ce,
solus an-te princí-pium natus in-ef-fa-bí-li-ter, **2.** Tu lumen,
tu splendor Patris, tu spes perénnis ómni-um, inténde quas
fundunt preces tu-i per orbem sér-vu-li. **3.** Sa-lútis auctor,
réco-le quod nostri quandam córporis, ex il-li-bá-ta Vírgi-ne

quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem habitáre *
et per eum reconciliáre ómnia in ipsum,
pacíficans per sanguinem crucis eius, *
sive quæ in terris sive quæ in cælis sunt. †

Glória Patri, et Fílio, *
et Spirítui Sancto.
Sicut erat in principio, et nunc et semper, *
et in sáecula sáeculórum. Amen.

RESPONSORIUM BREVE

VI Erbum ca-ro factum est, **Ry.** Al-le- lú-ia, al-le- lú-ia.
Y Et ha-bi-távit in no-bis. **Ry.** Al-le- lú-ia, al-le- lú-ia.
Y Glóri-a Patri et Fí-li-o, et Spirítu-i Sancto. **Ry.** Verbum

AD MAGNIFICAT

I g² O-di-e * Christus natus est; hódi-e Salvátor appáru-it;
hódi-e in terra canunt ánge-li, lätántur archángel-i; hódi-e
exsúl-tent iusti, dicéntes: Glóri-a in excélsis De-o, al-le-lú-ia.
Magní-ficat * á-nima me-a Dóminum.

ANTIPHONA 3

VIII^g

I N princi-pi-o * et ante sácu-la Deus e-rat Verbum:
† ip-se natus est nobis Sal-vá-tor mundi.

— Quæ antiphona repetitur infra conticum a signo †

CANTICUM

Col 1, 12-20

Grátias a-gámus De-o Pa - tri, * qui i-dónes nos fecit in par-

tem sortis sanctórum *in lú-mi-ne*; † u-nivérsa
qui eríput nos de potestáte tenebrárum *
et tránstulit in regnum Fílli dilectionís suæ,
in quo habémus redemptióñem, *
remissiónem peccatórum; †

qui est imágó Dei invisíbilis, *
primogénitus omnis *creatúræ*,
quia in ipso cóndita sunt univérsa †
in cælis et in terra, *
visibilia et *invisibília*,
sive throni sive dominatióñes *
sive principátus sive *potestátes*. †

Omnia per ipsum et in ipsum créata sunt, †
et ipse est ante ómnia, *
et ómnia in *ipso* constant. †

Et ipse est caput córporis ecclésiæ, †
qui est princípium, primogénitus ex mórtuis, *
ut sit in ómnibus ipse primátum tenens,

nascéndo, formam súmpseris. 4. Hic præsens testátur di-es,
currens per anni círculum, quod solus a se-de Patris mundi
salus ad-vé-neris; 5. Hunc cælum, terra, hunc mare, hunc omne
quod in e- is est, auctórem advéntus tu-i laudat exsúltans
cán-ti-co. 6. Nos quoque, qui sancto tu-o redempti sumus
sánquine, ob di-em na-tá-lis tu-i hymnum novum concí-
nimus. 7. Iesu, ti-bi sit glóri-a, qui natus es de Vírgi-ne,
cum Patre et al-mo Spíri-tu, in sempitérna sá-cu-la. A-men.

ANTIPHONA 1

I g

E-cum prin cí-pi-um * in di-e virtútis tu-æ, in splen-
dó-ribus sanctórum, ex ú-te-ro ante lu-cí-ferum génu-i te.

PSALMUS 109

Dixit Dóminus Dó-mi-no me - o: * »Se-de a dextris me - is,
† tu-æ,

donec ponam inimícos tuos *
scabéllum pedum tuórum».

Virgam poténtiæ tuæ emítet Dóminus ex Sion: *
domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum principátus in die virtútis tuæ, †
in splendóribus sanctis, *
ex útero ante lucíferum génu-i te.

Iurávit Dóminus et non pænitébit eum: *
»Tu es sacérdos in aëternum secúndum órdinem Melchísedech».

Dóminus a dextris tuis, *
conquassábit in die iræ suæ reges.

De torrénte in via bibet, *
proptérea exaltábit caput.

Glória Patri, et Fílio, *
et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, *
et in sǽcula sǽculórum. Amen.

ANTIPHONA 2

II* a

-pud Dó-minum * mi-se-ri-córdi- a, et co-pi-ó- sa
a-pud e-um redémpti- o.

PSALMUS 129

De profúndis clamá-vi ad te, Dó-mine; * Dó-mine, ex-áu-di vocem
me - am † Dó-mi-no,

Fiant aures tuæ intendéntes *
in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitatés observáveris, Dó-mine, *
Dó-mine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est, *
ut timeámus te.

Sustinui te, Dó-mine; *
sustinuit ánima mea in verbo eius;

sperávit ánima mea in Dómino *
magis quam custódes auróram.

Speret Israel in Dómino, †
quia apud Dóminum misericórdia, *

et copiósā apud eum redémpcio.

Et ipse rédimet Israel *
ex ómnibus iniquitatibus eius.

Glória Patri, et Fílio, *
et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, *
et in sǽcula sǽculórum. Amen.